

Prekentekest: Matt 25,31-46

Jesus sa: «Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, og stille sauene på sin høyre side og geitene på sin venstre.

Så skal kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det rike som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.' Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?' Og kongen skal svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.'

Så skal han si til dem på venstre side: 'Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild som er gjort i stand for djevelen og hans engler. For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke; jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.' Da skal de svare: 'Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel uten å komme deg til hjelp?' Da skal han svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere ikke gjorde mot én av disse minste, har dere heller ikke gjort mot meg.' Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv.»

Slik lyder Herrens ord.

Når Jesus kommer igjen, kan vi sette som overskrift over denne siste søndagen i kirkeåret. For meg er dette et tema som ikke bare hører hjemme en bestemt søndag i kirkeåret, men det hører med til det mest sentrale i den kristne tro. Har dere tenkt over hva som er det sikreste av alt i verden? Jeg har mange ganger hørt folk si at det sikreste av alt er at vi alle en gang skal dø. I følge Bibelen er det feil. Det er ikke sikkert at vi alle en gang skal dø, for det kan tenkes at Jesus kommer igjen mens vi enda lever. Dagen og timen kjenner ingen, bare at han kommer. Vi minner hverandre om det i trosbekjennelsen hver søndag at Jesus Kristus skal komme igjen for å dømme levende og døde. Det sikreste av alt er derfor ikke at vi alle en gang skal dø, men at vi alle en gang skal stå fram for Guds domsstol den dagen Jesus kommer igjen.

Prekentekest i dag er hentet fra den sin siste store talen Jesus holdt før korsfestelsen. Hele denne talen er en profeti om det som skulle komme til å skje i framtida. Det begynte med profetien om at templet i Jerusalem skulle ødelegges. Dette gikk i oppfyllelse allerede i år 70. Siden den tid og like fram til i dag har templet ligget i ruiner. Videre varslet Jesus trange og vanskelige tider for den kristne menigheten, falske profeter skulle opptre og mange kom til å falle fra troen. Dette har gjentatt seg med ulike mellomrom gjennom hele kirkens historie.

Det siste som varsles før Jesus kommer tilbake er at evangeliet skal forkynnes i hele verden og nå alle folkeslag. Det vet vi er i ferd med å skje nå i vår tid. Når Jesus ser at misjonsoppdraget er fullført, kommer dommens dag brått på. Jesus varsler en kosmisk katastrofe, universet faller sammen i det Jesus kommer tilbake som dommer. Dette er skremmende ting, men jeg tror Jesu ord er sagt til trøst for den generasjonen som opplever dette når det skjer. Når kaoset når sitt klimaks, da er redningen nær for den som tror.

Vi gjør oss alle forskjellige tanker når vi minnes om at Jesus kommer igjen. Noen velger å ikke forholde seg til det fordi de ikke tror. Mange ser fram til denne dagen – å endelig skulle få møte Jesus ansikt til ansikt. Klart mange også synes det er skremmende å tenke på dommen, usikkerheten – hvilken side kommer jeg på, hvordan skal det gå? Atter andre bærer på en sorg over at flere i familien ikke tror på Jesus. Hvordan vil det gå med dem?

Vi møter dagens prekentekst med ulikt utgangspunkt og forskjellige tanker. Like fullt, det uunngåelige vil en gang skje før eller siden. Ingen vet hvilken dag Jesus kommer tilbake. Derfor nytter det ikke å spekulere i tidspunktet. Vi kalles til å være forberedt til enhver tid.

I Rom 14 står det: «Vi skal alle fram for Guds domstol.» (Rom 14,10; 2Kor 5,10). Alle betyr i denne sammenhengen hvert eneste menneske som noensinne har levd på vår jord. Gjennom historien har kristen misjon fortalt om Jesus over hele verden. På den siste dagen i verdenshistorien blir resultatet synlig for alle.

Jesus bruker et bilde for å forklare det som kommer til å skje. Når Jesus kommer tilbake kommer han som dommer. Da skal alle mennesker stå foran Jesus, og han skal stå foran denne store flokken og være lik en gjeter. Gjetere vet forskjell på sauer og geiter. Som en gjeter skiller sauene fra geitene, slik skal Jesus da dele flokken av mennesker i to. Noen til høyre, noen til venstre. Så skal Jesus si til dem på sin høyre side:

«Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det rike som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed ... » osv. osv.

«Da skal de rettferdige svare: Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg? Og kongen», altså Jesus, «skal svare dem: Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.»

I sin lille fortelling om den gamle skomakeren, forteller Leo Tolstoj på sin mesterlige måte om den gamle Adjevitj. Kanskje har du hørt fortellingen. Adjevitj var alene etter at kona og sønnen døde. Dagen lang lappet han sko. Om kvelden brukte han å lese i den eneste boka han eide. Det var en bibel han hadde igjen etter sin kone. Han leste om Jesus som gikk rundt og snakket med folk i Galilea. Det skapte en lengsel i den gamle mannen. En kveld sa han til seg selv: «Om jeg bare kunne få se ham, da ble det lettere å gjøre det som er rett.» Da han hadde lagt seg den kvelden, hørte han en mild røst si navnet sitt. «Jeg skal komme til deg i morgen, Adjevitj.»

Leo Tolstoj forteller hvordan dagen kom og dagen gikk. Det eneste den gamle skomakeren så var mennesker. Først en eldre mann som frøs i vinterkulda. Han tok ham inn i varmen og gav han litt varm te og mat. Deretter en kone og hennes lille sønn. De var dårlig kledd og de måtte gå langt den kvelden. Han fant fram fra en kasse sin avdøde kones sjal og skoene han en gang laget til sin egen sønn. Nå var det andre som trengte det mer. De siste han så var en kvinne som kranglet med en gutt om et eple han hadde stjålet. Han bød dem inn. De fikk snakke ut. Det viste seg at gutten var svært sulten. De to gikk ut fra skomakerens verksted som venner.

Da kvelden kom og den gamle mannen leste i Bibelen om Jesus, tenkte han på nytt – om han bare ville komme og snakke med meg. Da fikk han på ny høre den samme milde røsten: «Jeg har vært hos deg i dag, Adjevitj ... Det du har gjort mot en av disse mine minste, det har du gjort mot meg.»

Så langt den gamle Adjevitj. Han så ikke Jesus i sin grå hverdag. Like forundret skal mange bli på dommens dag. «Herre, når så vi deg sulten og gav deg mat, eller tørst og gav deg å drikke? Når så vi deg fremmed ... syk eller i fengsel? ... Det dere gjorde mot en av disse mine minste søsken, gjorde dere mot meg.» Så ett er Jesus knyttet sammen med sine søsken, alle som tror på Jesus.

De som i dommen står på venstre side, dømmes skyldige også nettopp på grunn av forholdet til de minste søsknene til Jesus. «Jeg var fremmed,» sier Jesus, «men dere tok ikke imot meg.» Hvem er så Jesu minste søsken? Kanskje kan det som Jesus sier i Matt 10 sette oss på sporet. Jesus sendte ut sine disipler. Han gav dem sine fullmakter. Så sa han til dem: «Den som tar imot dere, tar imot meg,» og «er det noen som ikke vil ta imot dere og heller ikke vil høre deres budskap, da skal dere forlate det huset eller den byen og riste støvet av føttene.»

Jesu minste søsken er hans disipler, kristne som gjennom tidene har fulgt ham. Så nær er Jesus forenet med alle som hører ham til. Så nær er også Jesus forenet med sitt eget budskap. Den som tar imot evangeliet, tar imot Jesus. Den som gjør godt mot dem som bærer fram evangeliet, gjør godt mot Jesus. Skulle ikke dette få følger for vårt forhold til medkristne? Skulle ikke dette få følger for vårt ansvar for menigheten? Skulle ikke vi se Jesus i enhver kristen bror eller søster?

Gud har lagt ned i oss en kjærlighet til hverandre som søsken. Denne kjærligheten er viktig, for den er en frukt av Den Hellige Ånd som bor i oss, og den gjør at vi tar oss av hverandre, hjelper hverandre, står nær hverandre. Denne kjærligheten må få vokse mellom kristne slik at den omfavner også de som i dag er utenfor kirkens dører og trekker dem inn i fellesskapet, inn i omsorgen og varmen.

Dommen har to utganger, sier Jesus – frelse eller fortapelse. Det finnes ingen mellomting. Også livet har to veier, livet sammen med Jesus, eller livet uten Jesus. Den veien Jesus vil vi skal gå kalles den smale vei. På dommens dag avgjøres alt ut fra veivalg vi har gjort. Den som lever sammen med Jesus her i livet, skal fortsette sammen med Jesus i evighet. Det er trøsten i evangeliet.

I dommen blir den ene gruppen kalt «De rettferdige». Til disse har dommeren bare godt å si. De blir overrasket, kanskje også fordi mange vet med seg selv at de ikke bare har gjort godt i livet. De har til tider kjent på skyld og synd overfor både mennesker og Gud. Men som troende mennesker har de fått gjøre opp dette og bedt om tilgivelse, og bedt om hjelp til å leve etter Guds vilje.

På dommens dag trer nåden synlig fram. Ikke med et eneste ord skal det da pekes på det som er gjort av synd og ulydighet mot Gud for dem som er under nåden. Det er bekjent og tilgitt, borte alt sammen, finnes ikke lenger. Det ble sonet av Jesus på korset.

Livet sammen med Jesus begynner i dåpen. Det er derfor med stor begeistring vi skal få være med på at et barn får borgerrett og plass i Guds rike. Så har vi del i oppdraget som menighet, sammen med foreldre og faddere – å hjelpe barnet til å bevare og utvikle troen på Jesus. I dåpsbefalingen sier Jesus: «Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» Han vil være vår beste venn og støtte. Samtidig minnes vi om alvorret i dagens bibeltekster og oppfordres til å tenke gjennom hvor en selv står i forhold til dette.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.